

Tăcearea ta...

Dan

Eu te iubesc, iar tu ascunzi iubirea
Prin frunze din trecut ce au căzut,
Eu nu mă mulțumesc azi cu "tăcerea"
La tot ce spui, nu pot fi mut...
Din tot ce-a fost, cu ce-ai rămas
Te întreb azi cu umilă disperare,
De ce nu faci încă un pas
Să fim doar noi, când soarele răsare...
Natură de ai fi te-aș înțelege
Capriciile ei poate au rost,
Orgoliul vine azi dar mâine trece
Iar tu-mi vorbești de ce a fost...
Din fructul dragostei putem mânca
Și sigur n-o să fie rău,
Doar tu să vrei iubita mea
Să-mi dai un măr, din mărul tău...
Te-am întrebat de timpul care-a fost
Și mi-ai răspuns subtil că ești a mea,
Într-un târziu ce nu mai are rost
Căci eu, nu mai iubesc tăcerea ta...